



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **XX**, nar. **XX**, bytem **XX**, zast. Mgr. Ivo Žižkovským, advokátem, se sídlem Martinská 10, Plzeň, proti žalovanému: **Česká obchodní inspekce**, ústřední inspektorát, se sídlem Štěpánská 15, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí ústřední ředitelky České obchodní inspekce ze dne 17.4.2008, č.j.: ČOI 2848/2008/0100/2200/2007/2008/Vo/Št,

t a k t o:

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ústřední ředitelky České obchodní inspekce, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí ředitele inspektorátu České obchodní inspekce Plzeňského a Karlovarského ze dne 29.1.2008, č.j.: 2007/2200/SŘ/535-12, jímž byla žalobci v souladu s ust. § 24 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, uložena pokuta ve výši 50.000,- Kč pro porušení ust. § 8 odst. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Sb. a dle ust. § 7b odst. 5 zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci bylo uloženo propadnutí 11 kusů baťohů označených ochranou známkou Eastpak, 17 kusů baťohů označených ochrannou známkou Jack Wolfskin a 910 kusů kompaktních disků DVD a 1922 kusů kompaktních disků CD, tj. padělků textilních výrobků a nedovolených napodobenin filmových a hudebních nosičů ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. r) zákona č. 634/1992 Sb., a prvoinstanční rozhodnutí bylo potvrzeno.

Ústřední ředitelka České obchodní inspekce v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí mimo jiné uvedla, že rozhodnutím orgánu prvního stupně ze dne 29.1.2008 je žalobce viněn z porušení ust. § 8 odst. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Sb., kterého se jako prodávající dopustil tím, že dne 20.10.2007 v provozovně, ve stánku s evidenčním číslem 17 na tržnici Železná, Bělá nad Radbuzou - Železná, klamal spotřebitele tím, že nabízel výrobky porušující některá práva duševního vlastnictví, konkrétně padělky baťohů a nedovolené napodobeniny ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. r) cit. zákona, a to 11 ks baťohů označených označením Eastpak, 17 ks baťohů označených Jack Wolfskin, dále 910 ks nosičů DVD a 1.922 ks nosičů CD. Dále je jmenovanému podle ust. § 7b odst. 5 zákona č. 64/1986 Sb., uloženo propadnutí shora uvedených výrobků.

Po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěla ústřední ředitelka České obchodní inspekce k závěru, že porušení citovaných ustanovení zákona o ochraně spotřebitele žalobcem bylo spolehlivě zdokumentováno sepsanými kontrolními protokoly z provedených kontrol ve dnech 20.10.2007 a 7.12.2007. Nezohlednila důvody uvedené v podaném opravném prostředku, které směřují k přenechání užívacího práva vyplývajícího z nájemní smlouvy dalšímu podnájemci a uvedla, že správní orgán není oprávněn zkoumat platnost podnájemní smlouvy uzavřené mimo evidenci stanovenou v ust. § 14 odst. 2 a § 14a zákona č. 634/1992 Sb. Správní orgán požádal ve smyslu cit. ust. § 14a provozovatele tržnice o poskytnutí požadovaných údajů, což je zdokumentováno a prokázáno kontrolním protokolem (včetně jeho příloh — Seznam podnájemců s platností od 1.1.2007 do 31.12.2007 a Smlouvy uzavřené dne 14.12.2006 se žalobcem o podnájem předmětného prodejního stánku) z provedené kontroly ze dne 7.12.2007 s provozovatelem tržnice. Předmětným kontrolním protokolem je prokázáno, že dne 20.10.2007, tj. v době shora uvedené kontroly, měl žalobce uzavřenu smlouvu o podnájem předmětného stánku č. 17 s provozovatelem tržnice. Proto žalovaný správní orgán určil jako kontrolovanou osobu a účastníka řízení žalobce.

Účelovost smlouvy uzavřené mezi žalobcem a v opravném prostředku uváděnou osobou XY (viz spisový materiál, tj. písemné vyjádření žalobce ze dne 19.11.2007 a jeho přílohy nájemní smlouvy, které byly orgánu I. stupně doručeny dne 22.11.2007), byla ústřední ředitelkou České obchodní inspekce spatřována v tom, že smlouva, které se žalobce dovolával, byla uzavřena bez vědomí a souhlasu provozovatele předmětné tržnice. Žalobce žádným způsobem ani neprokázal skutečnost a podmínku vyplývající z bodu 7) smlouvy uzavřené s provozovatelem tržnice, tj. povinnost při skončení nájemní smlouvy předat stánek, který je předmětem této smlouvy provozovateli tržnice. Účelovost nájemní smlouvy byla rovněž spatřována v tom, že měla žalobce zprostit odpovědnosti za zjištěný a prokázaný správní delikt.

Ústřední ředitelka České obchodní inspekce také uvedla, že podle uvedené „Smlouvy o podnájem prodejního stánku“ (viz obsah spisového materiálu, a to včetně výpisů ze živnostenského rejstříku) je žalobce podnájemcem předmětného stánku. Žalobce přehlížel objektivní odpovědnost pramenící z toho, že je podnikatelem, provozovnu - stánek měl v době kontroly pronajatý k podnikatelským účelům, konkrétně k prodeji zboží, a byl tak povinen zajistit, aby prodej zboží v předmětných provozovnách probíhal v souladu s právními předpisy, a to bez ohledu na to, zda zboží prodává samotný žalobce, jeho zaměstnanci, dále osoby, které mu nezištně pomáhají, nebo osoby, jímž žalobce svoji provozovnu přenechal na základě domluvy či soukromoprávního ujednání. Uvedené lze podle ústřední ředitelky České obchodní inspekce dovodit i z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 39/2005-66 ze dne 20.12.2006.

V opravném prostředku uvedená skutečnost, která směřuje k tomu, že ve stánku měl být zadržen žalobce, je zcela lichá, neboť v napadeném rozhodnutí nemá oporu. V napadeném rozhodnutí bylo pouze uvedeno, že žalobce je podnájemcem

předmětného stánku a dále, že je v něm v postavení prodávajícího. Z předmětného napadeného rozhodnutí lze dovodit pouze skutečnost, že byly zadrženy pouze shora uvedené padělky a nedovolené napodobeniny, tedy nikoliv žalobce tak, jak je v odvolání uvedeno.

Ústřední ředitelka České obchodní inspekce proto skutečnosti v odvolání žalobce uváděné zhodnotila jako právně bezvýznamné, které nemají vliv na zjištěný a prokázaný stav věci ve dnech provedených kontrol a plně se ztotožnila jak s právní kvalifikací jednání, tak i s výší uložené pokuty orgánem I. stupně. Měla výši uložené pokuty za přiměřenou s ohledem na rozsah výrobků — padělků, s ohledem na povahu zjištěného protiprávního jednání, které spočívalo v klamání spotřebitele nabídkou výrobků porušujících některá práva duševního vlastnictví a autorských práv, s ohledem na rozsah jeho možných následků, tj. poškozování práv majitele ochranné známky a majitele autorských práv, tak i s ohledem na zákonné rozpětí uvedené v ust. § 24 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., podle kterého lze uložit pokutu až do výše 50 milionů Kč. Uvedla, že pokuta byla uložena v dolní hranici zákonného rozpětí, nevybočuje z výše pokut uložených v obdobných případech, má účel sankční, tak i preventivní.

Žalobce v podané žalobě namítal špatné posouzení věci, když doložil, že předmětný stánek neprovozoval, neboť předmětný stánek byl v podnájmu pana XY a zboží, které bylo ve stánku, nebylo žalobce.

Také upozornil na skutečnost, že v rozhodnutí správního orgánu je též uvedeno, že na základě kontroly správního orgánu ve stánku prodával žalobce. Uvedl, že toto tvrzení správního orgánu je dokladováno kontrolním protokolem, který je podepsán pouze kontrolory, nikoliv žalobcem. V protokolu je též uvedeno, že v obchodu nebyl nikdo přítomen ani při kontrole stánku. Žalobce výše uvedené důkazy považuje za důkaz svého tvrzení, že ve stánku neprodával a zboží ve stánku nebylo jeho.

Žalobce má za to, že nespáchal žádný přestupek, neboť bylo prokázáno, že obchod dál pronajal a zboží v něm neprodával.

Ve vyjádření k žalobě ústřední ředitelka České obchodní inspekce setrvala na svých tvrzeních uvedených v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, a navrhla, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl a rozhodnutí správního orgánu potvrdil.

Z obsahu správního spisu soud zjistil následující právně významné skutečnosti:

V kontrolním protokolu České obchodní inspekce, inspektorátu Plzeňského a Karlovarského č.j.: 2007/2200/SŘ/535-1 ze dne 20.10.2007 je uvedeno, že byla zjištěna nabídka padělků a nedovolených napodobenin ve smyslu § 2 odst. 1 písm. r) zákona č. 634/1992 Sb., tj. zboží porušující k ochranné známce a zboží porušující práva majitele autorských práv. Jednalo se o zboží – nosiče DVD v počtu 910 ks, CD v počtu 1922 ks, které se nacházelo na pultech a vývěsních panelech stánku č. 17 tržnice Železná, dále pak o zboží – batohy EASTPAK v počtu 11 ks a batohy WOLFSKIN v počtu 17 ks, které se nacházelo zavěšeno na konstrukci stánku č. 17 tržnice Železná. Stejnopis protokolu o provedené kontrole byl žalobci zaslán jako příloha oznámení o provedené kontrole ČOI ze dne 23.10.2007. Ve správním spise se pak rovněž nachází výpis z veřejné části Živnostenského rejstříku s platností ke dni 22.10.2007 ohledně žalobce, výpis dat Obchodního rejstříku v ARES ze dne 12.11.2007 týkajících se žalobce, vyjádření žalobce ze dne 19.11.2007 včetně nájemní smlouvy ze dne 25.12.2006 uzavřené mezi žalobcem jako pronajímatelem a XY jako podnájmcem, kontrolní protokol ze dne 7.12.2007 vč. seznamu podnájemců tržnice Železná a smlouvy o podnájmu prodejního stánku ze dne 14.12.2006 uzavřené mezi panem XZ jako nájemcem a panem XX jako

podnájemcem na dobu určitou a to od 1.1.2007 do 31.12.2007, již nájemce přenechává podnájemci do podnájmu prodejní stánek 17+05P+01B, vyznačený dle přílohy této smlouvy o půdorysné ploše 50m².

Dne 19.11.2007 bylo žalobci doručeno oznámení České obchodní inspekce, inspektorátu Plzeňského a Karlovarského o zahájení správního řízení ve věci vydání rozhodnutí o uložení pokuty dle ust. § 24 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb. pro porušení ust. § 8 odst. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Sb.

Rozhodnutím ředitele inspektorátu České obchodní inspekce Plzeňského a Karlovarského ze dne 29.1.2008 č.j.: 2007/2200/SŘ/535-12 byla žalobci v souladu s ust. § 24 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb. uložena pokuta ve výši 50.000,- Kč pro porušení právních povinností uvedených v ust. § 8 odst. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Sb., kterého se dopustil tím, že dne 20.10.2007 v provozovně, ve stánku s evidenčním číslem 17 na tržnici Železná, Bělá nad Radbuzou - Železná, kde podniká, klamal spotřebitele tím, že nabízel výrobky porušující některá práva duševního vlastnictví, konkrétně padělky baťohů a neodvolené napodobeniny ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. r) zákona č. 634/1992 Sb. a to 11 kusů baťohů označených označením Eastpak a 17 kusů baťohů označených označením Jack Wolfskin a 910 kusů nosičů DVD a 1.922 kusů nosičů CD.

Dále pak dle ust. § 7b odst. 5 zákona č. 64/1986 Sb. bylo žalobci uloženo propadnutí 11 kusů baťohů označených ochrannou známkou Eastpak, 17 kusů baťohů označených ochrannou známkou Jack Wolfskin a 910 kusů kompaktních disků DVD a 1922 kusů kompaktních disků CD, tj. padělků textilních výrobků a nedovolených napodobenin filmových a hudebních nosičů ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. r) zákona č. 634/1992 Sb.

V odůvodnění správní orgán I. stupně mimo jiné především uvedl, že v předmětné věci považuje správní orgán za podstatné prokázání vztahu žalobce k místu výskytu zboží, tedy ke stánku č. 17 na tržnici Železná, Bělá nad Radbuzou-Železná. Z kontrolního protokolu ze dne 20.10.2007 a ze dne 7.12.2007, z předložené smlouvy o podnájmu prodejního stánku ze dne 14.12.2006 podle správního orgánu I. stupně vyplývá, že žalobce prodával v době kontroly v provozovně, v níž byly předmětné výrobky zjištěny. Tato skutečnost pak byla ověřena z evidence prodávajících ve smyslu § 14a zákona č. 634/1992 Sb., kterou při kontrole dne 16.7.2007 a 7.12.2007 předložil provozovatel tržnice XZ. Dále správní orgán I. stupně zjistil, že žalobce je podnikatel, vlastní živnostenské oprávnění vydané Městským úřadem Domažlice a provozuje živnost v provozovně na tržnici Železná, stánek č. 17, Bělá nad Radbuzou. Nájemní smlouvu předloženou žalobcem má správní orgán I. stupně za účelovou, neboť osoba XY, která si stánek pronajala smlouvou ze dne 25.12.2006, nevlastní živnostenské oprávnění, tedy není podnikatelem. Dle názoru správního orgánu I. stupně žalobce je podnájemcem předmětné provozovny, je tedy odpovědný za veškeré úkony související s prodejem zboží v těchto prostorách a je povinen zajistit, aby prodej zboží probíhal v souladu s právními předpisy. Přitom je pak nerozhodné, zda se žalobce v době kontroly v provozovně zdržoval či nikoliv. Podstatné je, že je (byl v době kontroly) podnájemcem dané provozovny, ve které provozuje živnost na základě živnostenského oprávnění. Pokud dočasně přenechal jinému prodejní prostory a tato třetí osoba se dopustila správního deliktu jednáním v této provozovně, odpovídá podle principu objektivní odpovědnosti za toto jednání právě žalobce. Správní orgán I. stupně měl za prokázané, že žalobce dne 20.10.2007 skutečně nabízel padělky a nedovolené napodobeniny ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. r) zákona č. 634/1992 Sb., když tyto se nacházely v prodejní části provozovny, čímž žalobce naplnil skutkovou podstatu správního deliktu klamání spotřebitele. Při rozhodování o výši pokuty pak správní orgán I. stupně postupoval ve smyslu ust. § 24 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., přičemž uvedl k čemu přihlédl. Na základě ust. § 7b odst. 5 zákona č. 64/1986 Sb. rozhodl správní orgán I. stupně zároveň o propadnutí předmětných

výrobků, které neodpovídají zvláštním právním předpisům. Vlastníkem propadnutých výrobků se dle ust. § 7b odst. 5 zákona č. 64/1986 Sb. stává stát.

Proti uvedenému rozhodnutí prvoinstančního orgánu podal žalobce odvolání ze dne 12.2.2008, o kterém rozhodla ústřední ředitelka České obchodní inspekce výše uvedeným žalobou napadeným rozhodnutím tak, jak shora uvedeno.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zák.č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Žalobce ve své žalobě namítá špatné posouzení věci, když doložil, že předmětný stánek neprovozoval, neboť předmětný stánek byl v podnájmu pana XY a zboží, které tam bylo, nebylo žalobce. Správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že není oprávněn zkoumat platnost podnájemní smlouvy uzavřené mimo evidenci stanovenou v ust. § 14 odst. 2 a § 14a zákona č. 634/1992 Sb. Správní orgán požádal ve smyslu ust. § 14a cit. zákona provozovatele tržnice o poskytnutí požadovaných údajů, což je zdokumentováno a prokázáno kontrolním protokolem (včetně jeho příloh – Seznam podnájemců s platností od 1.1.2007 do 31.12.2007 a Smlouvy uzavřené dne 14.12.2006 se žalobcem o podnájmu předmětného prodejního stánku) z provedené kontroly ze dne 7.12.2007 s provozovatelem tržnice. Podle správního orgánu je pak předmětným kontrolním protokolem prokázáno, že dne 20.10.2007, tj. v době uvedené kontroly, měl žalobce uzavřenu smlouvu o podnájmu předmětného stánku č. 17 s provozovatelem tržnice a proto správní orgán I. stupně určil jako kontrolovanou osobu a účastníka řízení žalobce. Správní orgán zaujal stanovisko, že smlouva uzavřená mezi žalobcem a panem XY je účelová, neboť jednak byla uzavřena bez souhlasu provozovatele tržnice, žalobce pak žádným způsobem ani neprokázal skutečnost a podmínku vyplývající z bodu 7) smlouvy uzavřené s provozovatelem tržnice, tj. povinnost při skončení nájemní smlouvy předat stánek, který je předmětem této smlouvy provozovateli tržnice, a jednak účelovost nájemní smlouvy spatřoval správní orgán i v tom, že měla tato smlouva žalobce zprostit odpovědnosti za zajištění a prokázaný správní delikt.

Městský soud v Praze souhlasí se stanoviskem správního orgánu, že žalobce přehlíží objektivní odpovědnost pramenící z toho, že je podnikatelem, provozovnu-stánek měl v době kontroly pronajatý k podnikatelským účelům, konkrétně k prodeji zboží, a je tak povinen zajistit, aby prodej zboží v předmětné provozovně probíhal v souladu s právními předpisy, a to bez ohledu na to, zda zboží prodává samotný žalobce, jeho zaměstnanci, či osoby, které mu nezištně pomáhají, nebo osoby, jimž žalobce svoji provozovnu přenechal na základě domluvy či soukromoprávního ujednání. Městský soud rovněž dává správnímu orgánu za pravdu, že uvedené lze dovodit z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20.12.2006 č.j. 1 As 39/2005. V uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud také připomněl, že pokuta uložená podle zákona o ochraně spotřebitele, „který– jak už o tom svědčí jeho název – vyjímá spotřebitele z množiny jednotlivců vyskytujících se na trhu proto, aby jim jakožto subjektům potenciálně znevýhodněným nedostatkem informací a odborných dovedností (jimiž naopak disponují podnikatelé) poskytl zvláštní ochranu. Činí tak mj. také prostřednictvím objektivní odpovědnosti podnikatelů – prodávajících, výrobců, dovozců a dodavatelů. Volba právě tohoto typu odpovědnosti, který je ve správním trestání pravidlem, je zde navíc vedena snahou o zmírnění přirozeně nerovného tržního postavení podnikatelů a spotřebitelů. Zcela

konkrétně řečeno, spotřebitel přicházející do provozovny nemá povědomí o tom, kdo nakoupil zboží zde prodávané a kdo jej obsluhuje, a může mu to být lhostejné; má však právo na to, aby v provozovně nebyl při prodeji klamán, a to musí zajistit osoba odpovědná za chod provozovny, v daném případě tedy žalobkyně. Z pohledu kontrolních orgánů je zcela na úvaze žalobkyně, zda svou provozovnu přenechá dočasně jinému (čemuž nic nebrání) a zda za to případně bude – v rozporu s nájemní smlouvou – požadovat úplatu; tato volnost jednání je však spojena i s rizikem, že osoba bez právního vztahu k provozovně, která zde bude podnikat, se dopustí protiprávního jednání: i za ně totiž – v souladu s principem objektivní odpovědnosti – bude potrestána samotná žalobkyně.“

Městský soud v Praze na základě uvedeného konstatuje, že v daném případě podstatná pro určení odpovědnosti je pouze skutečnost, že právě jen samotný žalobce měl předmětnou provozovnu pronajatu k prodeji zboží. Tato skutečnost byla správními orgány ve správním řízení dostatečně zjištěna, přičemž z ní byly těmito orgány vyvozeny správné závěry.

Soud na základě provedeného řízení dospěl k závěru, že žalobní námitky, uplatněné žalobcem v podané žalobě, nejsou důvodné a proto postupoval podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. a nedůvodnou žalobu zamítl.

V projednávané věci rozhodl soud bez nařízení jednání, když účastníci nevyjádřili přes poučení svůj nesouhlas s takovým postupem soudu (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Žalovanému správnímu orgánu náklady řízení před soudem nevznikly. Z uvedených důvodů soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Praze dne 25. října 2011

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: X